Іллінівський опорний заклад загальної середньої освіти з поглибленим вивченням іноземних мов

ОПИС НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ТА ГРОМАДИ

До заснування Іллінівської восьмирічної школи в 1974 році, на місці сучасного Іллінівського опорного закладу загальної середньої освіти з поглибленим вивченням іноземних мов була чотирьохрічна школа, яку впродовж 1955 – 1974 років очолювала К. К. Самойленко.

До речі, початкова ланка в навчальному закладі існувала ще з 1922 року. На той час в школі навчалося тільки 36 учнів. Діти отримували чотирьохрічну освіту. Існували класи-комплекти: 1 – 3 та 2 – 4 класи.

Школа в ті часи нагадувала звичайну хатину з трьох кімнат, а пізніше – її пристосували під школу, яка була побудована з червоної цегли. У кімнатах – по чотири вікна, а підлога – дерев'яна.

Вхід до школи – один, коридор для всіх класів – спільний. Будівля опалювалася вугіллям. У літній період у школі тримали шовкопряда.

Іллінівський опорний заклад загальної середньої освіти знаходиться за адресою: вул. Центральна, 65, с. Іллінівка, Іллінівської ОТГ, Донецької області.

В Іллінівському опорному закладі загальної середньої освіти працює 40 педагогів, 20 інших працівників, навчається 414 учнів.

Ресурси **Іллінівського опорного закладу загальної середньої освіти:**

- Активний батьківський комітет.
- Підприємства «Злагода», «Агросоюз», «Перспектива».
- Сектор культури, молоді, спорту та туризму Іллінівської ОТГ.
- Інклюзивно-ресурсний центр Іллінівської ОТГ.

Степ широкий, неосяжний: трави, квіти, поле,
Чисті ріки і діброви навкруги гуляє воля.
Як край рідний оспівати і яку нам думу скласти,
Бо історію слід знати для майбутнього, для щастя.
Що село наше найкраще, сперечатися не буду,
Тут так чисто і охайно – працьовиті живуть люди.
А колись на цьому місці Енс побудував заводик
Виробляв спокійно цеглу для багатого народу.
Працювали люди важко задля цього іноземця.
Тут будинки, там – бараки на своїй чужій земельці.
Тільки вже терпець урвався, жити так не можуть люди
І погнали швидко німця – духу тут його не буде.

І прийшла на чисту землю молодь сильна і крилата,
І Комуну утворила, стала поле тут орати.
Землі скрізь у нас родючі, люди щирі і завзяті,
Не багато пройшло часу, виріс тут радгосп багатий.
Та, на жаль, не оминула рідний край війна жорстока.
Господарство занепало, скрізь була така морока.
Та ніхто не міг зламати дух рішучого народу.
Почали все відновляти дуже швидко – крок за кроком.
А тепер буяє світом сад, що яблука дарує,
А пшениця на світанку шелестить і не сумує.
Стежка в полі тихо в'ється, підростають діточки,
Не тікає в місто молодь, місця ж вистачить усім.

Є майстерня і крамниця,
Дитсадок є і майданчик,
Влітку тут як в рукавиці.
Можу я похизуватись тим,
Що школу мають діти,
І не просто так будівлю,
А духовний храм освіти.
Ти, Іллінівко, мій краю,
Я тебе не забуваю,
Лише щастя, процвітання
Від душі тобі бажаю.

А. А. Кушнір,
учитель української мови та літератури Іллінівського ОЗЗСО

Протягом останніх років школа брала участь у багатьох проектах. Ось деякі з них:

Проект «Створення системи служб порозуміння для впровадження медіації за принципом рівний-рівному та вирішення конфліктів мирним шляхом в закладах освіти Донецької та Луганської областей»

Результати:

- отримали обладнання для кімнати медіації,
- навчили 10 медіаторів вирішенню конфліктів мирним шляхом,
- створили Службу порозуміння.

Проект «Безпечні школи» в рамках проекту «Створення безнасильницького середовища у 14 Безпечних школах у Донецькій та Луганській областях»

Результати:

- навчили двох тренерів,
- взяли участь у тренінгу з питань інтеграції освіти на основі життєвих навичок з курсу «Я досліджую світ» до програмно-методичного забезпечення Нової української школи,
- отримали комплект підручників для перших класів для інтегрованого курсу «Я досліджую світ».

Проект «Безпечна та дружня до дитини школа» в рамках проекту «Створення системи служб порозуміння для впровадження медіації за принципом рівний-рівному та вирішення конфліктів мирним шляхом в закладах освіти Донецької та Луганської областей»

Результати:

- отримали набір канцелярії, фліпчарт, переносна коркова дошка, переносний екран.

Проект «Сходини»

Результати:

- створення власного проекту «Іллінівка ТБ»,
- обладнання для створення власного шкільного телебачення: освітлення, камера, ноутбук, 2 флешки, комп'ютерна мишка, переноска, диктофон, 2 мікрофони.

Проект «Інноваційні механізми створення ігрового простору дитини» у рамках співпраці між дитячим фондом ООН (ЮНІСЕФ) та the LEGO Foundation» (ЮНІСЕФ)

Результати:

- отримання наборів LEGO system та наборів SIX BRICKS

Всеукраїнський проект «Розроблення і впровадження навчально – методичного забезпечення початкової освіти в умовах реалізації нового державного стандарту початкової загальної середньої освіти»

Результати:

- отримання обладнання для створення нового освітнього середовища для двох пілотних класів.

Проект «Опорна школа – нова система якісної освіти для сільських дітей»

Результати:

- реконструкція та модернізація Іллінівської спеціалізованої школи І-ІІІ ступенів,
- придбання меблі та наочності,
- придбання технічного обладнання,
- підвищення рейтингових показників результативності участі учнів школи у Всеукраїнських учнівських олімпіадах та конкурсах,
- зростання досягнень педагогічного колективу.

Україно-шведський міжнародний освітній проект «Освіта для сталого розвитку в дії» за підтримки шведської агенції з питань міжнародного розвитку SIDA

Результати:

- ознайомлення вчителів з досвідом, методологією та технологіями навчання учнів навичкам та умінням будувати власне життя та життя сім'ї, місцевої громади з урахуванням потреб сталого розвитку.

Проект «Енергоефективні школи: нова генерація»

Результати:

- ознайомлення вчителів, учнів, працівників школи з кращими практиками реалізації заходів з енергозбереження,
- створення можливостей для застосування нових енергоефективних технологій, обладнання та матеріалів.

Проект «Інформування про мінну небезпеку» за напрямками програми данської групи з розмінування у складі данської ради у справах біженців

Результати:

- ознайомлення вчителів, учнів, працівників школи з життєво важливою інформацією про мінну безпеку,
- підготовка інструкторів з мінної безпеки для розповсюдження інформації про можливі небезпеки.

ЗАГАЛЬНА ОЦІНКА ПРОЕКТУ ДЛЯ ВАШОГО ЗАКЛАДУ ОСВІТИ

Участь у проекті «Розвиток громадянської компетентності учнів Нової української школи: перший цикл початкової школи»

Завдяки участі у проекті учні початкової школи стали більш активними у повсякденному шкільному житті, бо зрозуміли, що саме вони і саме зараз можуть вплинути на своє майбутнє. Діти стали цікавитись майбутнім своєї країни і почали з екологічного стану нашої місцевості.

На осінніх екскурсіях рідним селом ми бачили купу опалого листя. Ми замислились, як можна його використати з користю для природи. Саме тоді дізналися про можливість компостування листя і використання компосту, як добрива для рослин. Разом з учнями середньої та старшої школи у вересні взяли участь у проекті «Компола». Як результат, школа отримала компостер. Мої учні дуже пишаються тим, що вони змогли розв'язати таку складну екологічну задачу.

У березні в мережі Інтернет став популярним челендж #trashtag. Один з моїх учнів дізнався про нього і розказав в класі. Разом ми обговорили, чи варто і нам долучитися до цього руху, навіщо прибирати за кимось сміття, як це покращить наше життя. Діти вирішили не тільки самі приєднатися до акції, а ще й покликати своїх батьків на допомогу. Спільно ми обрали засмічену ділянку і прибрали там сміття. Але були не самі, до нас приєдналися і інші класи, бо цей челендж набув величезних масштабів у нашій школі.

Інколи в своїй роботі я стикаюсь з труднощами. Батьки учнів мають інші погляди на виховання своїх дітей і не підтримують їх ініціативи. Під час підготовки челенджу #trashtag, деякі батьки казали, що не тільки не прийдуть на допомогу, а й не дозволять дітям прибирати сміття. Та мої учні дуже захопилися ідеєю участі у такому челенджі, весь клас хотів довести, що хоч вони ще другокласники, але вже щось важливе можуть зробити. Я провела багато бесід з батьками. Декого з них мені вдалося переконати. Інші ж так і не погоджувались, аргументуючи тим, що живуть в іншій місцевості і тут ніколи не смітили. На допомогу прийшли самі діти. Вдома вони сказали своїм батькам, що хочуть жити і навчатися в красі, а не на смітнику і батьки не мають права їм це заборонити, а також, що їм буде соромно за своїх батьків перед друзями. А одна дівчинка сказала, що не хоче, щоб її родину називали ледарями. Ось так, здебільшого за допомогою своїх учнів, я змогла «перевиховати» і їхніх батьків.

Узимку ми відвідали краєзнавчий музей нашого міста та району. Діти захопилися історією рідного краю, його флорою та фауною. Разом склали невеличкий план роботи на майбутнє, враховуючи спільні інтереси. Перш за все, вирішили дослідити історію рідного міста та села, створити лепбуки. Діти разом з батьками відвідують музеї, виставки, бібліотеки, розмовляють з дідусями та бабусями про минуле нашого регіону. Навесні плануємо екскурсію на територію РЛП «Клебан Бик», де ознайомимося з геологічними пам'ятками природи, а саме: Клебан-Бикським оголенням, Балкою Кравецькою, Білокузьминівським оголенням, Дружківськими скам'янілими деревами. Це дасть змогу дітям мати всебічне уявлення про багатства рідного краю.

Після обговорення з учнями шкідливого впливу батарейок на природу, ми разом з учнями і батьками вирішили створити пункт збору використаних батарейок та знайти шляхи їх утилізації.

Я вважаю, що участь у проекті «Розвиток громадянської компетентності учнів» дала можливість мені подивитись на виховання дітей під іншим кутом, а також зрозуміти, що виховання справжнього громадянина своєї країни – це не складний процес, а реальна підготовка школярів до життя в суспільстві.

ІСТОРІЇ УСПІХУ

Єрьоменко І. М., учитель 2 – А класу.

Цього року, навесні, я з класом готувала свято для початкової школи. Ми розучували пісні, вірші, танці, щоб свято вийшло цікавим і незабутнім. Один з моїх учнів, Кирило, теж отримав невеличкий віршик. На репетиціях все було чудово. Він гучно і виразно розповідав свій вірш. І ось початок свята, все йде за планом. Настала черга Кирила йти на сцену, щоб розказати свій віршик. Але сталося несподіване: Кирило розплакався і сказав, що не вийде на виступ, не може. Я запросила на сцену інших учасників, а сама повернулася до хлопчика. Я йшла до нього і думала, що діти почали сміятися з нього, ображати і хлопчик плаче ще дужче. Але те, що я побачила дуже вразило мене. Всі учні класу стояли навколо Кирила і заспокоювали його. Ні в кого навіть на думку не спало дражнити хлопця і глузувати з нього. Діти самі знайшли такі слова, щоб заспокоїти Кирила. Вони казали: «Не хвилюйся, все буде добре», «Ти нічого не зіпсував», «Не плач, таке може трапитись з будь-ким» та «Наступного разу в тебе все обов'язково все вийде!». Я вважаю цей випадок своєю маленькою перемогою. Адже, зазвичай, в таких випадках діти можуть почати ображати дитину, цькувати її. Але всі мої учні, всі, підтримали схвильовану дитину. Я побачила, що мої маленькі учні стають великими Людьми.

Прохоренко І. П., учитель 2- Б класу.

Цього навчального року в мій клас прийшла дівчинка Оринка. Вона була сором'язливою і тихою дівчинкою, з осторогою відносилась до інших дітей, бо мала негативний досвід з минулого класу. Там діти ображали її, бо Оринка мала зайву вагу. Дівчинка очікувала, що і тут з нею не будуть дружити, тому уникала однокласників, здебільшого гралася сама. Мої учні завжди запрошували її до своїх ігор, намагалися приділити Орині більше уваги. Дівчинка потроху вчилася знаходити спільну мову з іншими дітьми, почала знаходити нових друзів. Одного разу на перерві вона прибігла схвильована і заплакана. Вона розказала, що дівчинка з 3 класу ображала її. Ми разом з нею пішли шукати ту дівчинку. Довго шукати не довелося. В коридорі стояли мої учні навколо тієї дівчинки, що образила Орину. Вони всі шуміли, щось доводили, дехто навіть сварився. Я була вражена тим, що почула. Одна з учениць мого класу стояла перед кривдницею і розмовляли з нею: «Можливо Оринка і не така струнка, як ти, та ми всі дружимо з нею, бо вона дуже добра і весела!». Для себе я зробила висновки: по-перше, мої учні зрозуміли, що всі люди рівні, не зважаючи на особливості зовнішності, а по-друге, що діти ніколи не образять інших, а навпаки, зможуть захистити тих, хто буде знаходитися в скрутному становищі.

ЩО КАЖУТЬ ПРО ПРОЕКТ УЧНІ

«Зрозуміла, що навчання – це моє майбутнє, тому дуже стараюся навчатися. Хочу, щоб коли виросту, мене любили і поважали інші люди».

«Зараз мені легше знаходити нових друзів і зі старими перестав сперечатися».

«Коли я розказую друзям, як ми навчаємось, вони заздрять мені, а ще тому, що наш клас став дуже дружнім. Ми разом з друзями робимо відкриття і досліди, подорожуємо разом, плануємо майбутнє».

ЩО КАЖУТЬ ПРО ПРОЕКТ БАТЬКИ

«Зараз не пізнаю свою дитину. Став більш відповідальний. Нещодавно зробив мені зауваження за те, що я викинула якийсь папірець на вулиці. Примусив повернутися і підібрати його. Прочитав цілу лекцію. Уявляєте?»

«А моя донька зараз переймається виборами президента. Постійно розпитує, за кого я буду голосувати. Каже, що боїться, що я зроблю неправильний вибір. Каже: «Коли я виросту, обов'язково буду брати участь у виборах, бо хочу, щоб моя країна була найкращою».

ЩО КАЖУТЬ ПРО ПРОЕКТ ВЧИТЕЛІ

«Знала про цей проект ще з минулого року. Ще тоді вирішила, що обов'язково спробую використовувати ваші матеріали у своїй роботі з першокласниками. Зараз не шкодую про своє рішення. В порівнянні з моїми попередніми класами, цим дітям було набагато легше адаптуватися до нового колективу і школи. В класі немає конфліктів, учні допитливі та ініціативні. Залюбки беруть участь у всіх шкільних проектах».

USAID ВІД АМЕРИКАНСЬКОГО НАРОДУ

pact building local promise.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ФОНД «КРОК ЗА КРОКОМ»

Розвиток громадянської компетентності учнів Нової української школи: перший цикл початкової школи.